

følsomt Barometer for Konjunktursvingningerne. Foruden Professor Heckscher skriver ogsaa fil. kand. von Koch om Udenrigshandelens Problemer, nemlig om Frihandels- og Toldbeskyttelsesteorier. Baade Docent Emil Sommarin og G. Silverstolpe behandler Begrebet Kapital, den sidste særlig Jevons' Kapitalbegreb. Endelig skriver Kancellisekretær i Jordbruksdepartementet, Curt Røhtlieb om Næringslivets Rationalisering, hvorunder han særlig omtaler den Indgriben i Tilfredsstillelsen af Behovene, som Staten har foretaget under Krigstiden, og den øgede Klarhed over de forskellige Levnedsmidlers Næringsværdi, som Videnskaben i senere Aar har bragt.

Even Marstrand.

Dr. juris CARL USSING: **Økonomisk ABC for Enhver**. Socialpolitiske Skrifter Nr. 3. 13 S. G. E. C. Gad. Kjøbenhavn 1920.

Dette lille Skrift giver ud fra økonomiske Præmissers en moralsk Konklusion: Danmark er et Land, der skal indføre meget for at kunne leve, og som har vanskeligt ved gennem sin Udførsel at betale for denne nødvendige Indførsel, fordi de Priser, vi skal betale, dikteres os, og fordi Efterspørgslen efter de Varer, vi har at sælge, er ringe, og de Priser man vil give os smaa; altsaa bør enhver spare saa meget som muligt, baade paa indførte Varer, for derigennem at formindske Indførselen og paa hjemlige Varer, for derigennem at bidrage til, at saa mange af dem som muligt bliver fri til Export. Og naar enhver gør det, vil de udenlandske Valutakurser falde og dermed hjælpe til at standse den indenlandske Prisstigning. Dette er økonomisk set rigtigt, og naar jeg dog har kaldt det en moralsk Konklusion, er det fordi, det ikke overfor den enkelte er muligt at paavise, at han vil opnaa en økonomisk Fordel ved sliq Handlemaade. Hvis en enkelt nemlig følger Dr. Ussings Bud og sparer, og de øvrige Medlemmer af det

følsomt Barometer for Konjunktursvingningerne. Foruden Professor Heckscher skriver ogsaa fil. kand. von Koch om Udenrigshandelens Problemer, nemlig om Frihandels- og Toldbeskyttelsesteorier. Baade Docent Emil Sommarin og G. Silverstolpe behandler Begrebet Kapital, den sidste særlig Jevons' Kapitalbegreb. Endelig skriver Kancellisekretær i Jordbruksdepartementet, Curt Røhtlieb om Næringslivets Rationalisering, hvorunder han særlig omtaler den Indgriben i Tilfredsstillelsen af Behovene, som Staten har foretaget under Krigstiden, og den øgede Klarhed over de forskellige Levnedsmidlers Næringsværdi, som Videnskaben i senere Aar har bragt.

Even Marstrand.

Dr. juris CARL USSING: **Økonomisk ABC for Enhver**. Socialpolitiske Skrifter Nr. 3. 13 S. G. E. C. Gad. Kjøbenhavn 1920.

Dette lille Skrift giver ud fra økonomiske Præmissers en moralsk Konklusion: Danmark er et Land, der skal indføre meget for at kunne leve, og som har vanskeligt ved gennem sin Udførsel at betale for denne nødvendige Indførsel, fordi de Priser, vi skal betale, dikteres os, og fordi Efterspørgslen efter de Varer, vi har at sælge, er ringe, og de Priser man vil give os smaa; altsaa bør enhver spare saa meget som muligt, baade paa indførte Varer, for derigennem at formindske Indførselen og paa hjemlige Varer, for derigennem at bidrage til, at saa mange af dem som muligt bliver fri til Export. Og naar enhver gør det, vil de udenlandske Valutakurser falde og dermed hjælpe til at standse den indenlandske Prisstigning. Dette er økonomisk set rigtigt, og naar jeg dog har kaldt det en moralsk Konklusion, er det fordi, det ikke overfor den enkelte er muligt at paavise, at han vil opnaa en økonomisk Fordel ved sliq Handlemaade. Hvis en enkelt nemlig følger Dr. Ussings Bud og sparer, og de øvrige Medlemmer af det

Samfund, han hører til, fremturer med deres Forbrug, saa vil den enkelte blot have naaet at paalægge sig Savn til de andres Fordel. Det var jo f. Eks. denne Betragtning, der fra visse Sider kom stærkt frem i sin Tid under Forhandlingerne om en Valutaregulering, blot udvidet til bestemte Samfundsklasser: Man kunde ikke gaa med til at indskrænke den store Befolknings Forbrug af indførte Varer (Kaffe, The osv.), eller af Smør, Sukker og andre indenlandske Varer, saalænge man ikke havde Sikkerhed for, at de riges Luxusforbrug ogsaa indskrænkedes. Naar man ikke kan paapege en direkte økonomisk Fordel af en enkelts eller en enkelts Samfundsklasses Handlinger for de paagældende, er der overhovedet ikke store økonomiske Resultater at vente af en saadan Paapegen. Dr. Ussing skriver f. Eks.: Hvad Glæde har du egentlig af at spise dyr Mad, naar du med bedre Samvittighed kan spise den billigere? Dette er jo ganske rigtigt, men Ulykken er blot, at det vistnok er et forsvindende Mindretal, der føler daarlign Samvittighed ved at spise god Mad, saa faa, at det samfundsmæssigt set intet betyder.

I hvor høj Grad man derfor maa anerkende og støtte Dr. Ussings Bestræbelser for i disse økonomisk set meget vanskelige Tider at vække Borgernes Forstaaelse af deres Samfundsplicht, kan det jo ikke nægtes, at denne Vej er lang og trang. Naar Dr. Ussing dog har villet skrive og ladet Arbejdsgiverforeningens og Industriraadets socialpolitiske Udvalg udsende denne lille sociale Præken, maa det da være ud fra et lyst Syn paa, at man ved at tale (kollektiv) Moral til Menneskene kan faa dem til at overvinde deres Trang til at forskaffe sig Livets Goder, selv om det samfundsmæssigt set var bedre at lade være. Det er muligt og det er især ønskeligt, om Tidens overmaade vanskelige økonomiske Spørgsmaal lod sig løse ad denne Vej, men det forekommer nærværende Anmelder, at det er meget lidt sandsynligt.

E. C.